

[Birgitte Husmark]

erne om priser. Det er lige præcis dér, hvor jeg kunne ønske mig, at vi havde et »Apoteksselskabet Danmark«, et offentligt koncessioneret eller eventuelt selvejende selskab med en helt klar offentlig forpligtelse, sådan at man i fællesskab kunne sørge for, at sygehusmedicinforsyning og praktiserende lægers medicinforsyning virkelig gik sammen, så man havde mulighed for enten med slagkraft fra offentlig side direkte at fastsætte priserne eller i fællesskab med selskabet kunne forhandle priserne ned, så vi ikke skulle have de her fuldstændig aldeles umuligt høje priser på medicin i Danmark. Det løser det her forslag ikke ret meget af, og det er vi kede af.

Det, vi også godt ville have løst, var jo, at det lokale apotek blev knyttet meget tættere sammen med det lokale samfund, og det er der heller ikke rigtig taget hul på i det her forslag. Der er beskrevet nogle opgaver, som apoteket *skal* varetage, og så er der nogle opgaver, som apoteket *kan* varetage, men hvordan man skal finansiere det, og hvordan samarbejdsstrukturen skal være med kommunens plejeafdeling, hjemmepleje, plejehjem osv., er ikke beskrevet. Dér kunne jeg godt ønske mig, at der kom noget mere håndfast inspiration til kommunerne, ikke sådan, at der skal trækkes en fast ordning ned over dem, men noget mere inspiration og også sådan, at det bliver muligt at finde ud af: Jamen hvad er så en rimelig honorering, så længe de her apoteker er private?

Det er sådan nogle ting, som ikke er kommet med denne gang, og det er ærgerligt, men det, der er sket, er da godt, og jeg er meget glad for på mit partis vegne, at vi ikke er skredet ud i retning af, at medicin skal kunne handles fra brugsens hylder. For det giver absolut ikke nogen øget sundhed, og det giver ikke nogen tryghed hverken for forbrugerne eller for dem, der eventuelt skal bidrage til finansieringen.

Jan Køpke Christensen (FP):

Forslaget er efter vor opfattelse et eksempel på den statsliggørelse, som ministeren åbenbart ønsker i sundhedsvæsenet.

Lovforslaget vil sikre sundhedsministeren en langt større indflydelse og mulighed for at gribe ind over for de halvprivat drevne apoteker. Når jeg siger halvprivat drevne, er det selvfølgelig, fordi de ikke er rent private. Man kan endog gå så vidt som til at sige, at lovfor-

slaget er det sidste stop før en total nationalisering af apoteksvæsenet i Danmark.

Med de store problemer, der har været med statsindgriben, statslig regulering og offentlig drift af udbudet fra sundhedssektoren, kan det undre, at sundhedsministeren ønsker at gribe endnu mere ind over for det halvprivate og halvoffentlige apoteksvæsen i Danmark. Vi ved jo alle, at der typisk har været køproblemer og meget uhensigtsmæssig ressourceudnyttelse i de dele af sundhedssektoren, der er offentligt drevne. Vi behøver hverken at pege på eksempler fra de tidligere Østlande eller særlig Rumænien for at indse, at statens rolle i sundhedsvæsenet skader mulighederne for effektive ydelser under omkostningsbevidsthed og af høj kvalitet.

Køproblemerne til de offentligt udbudte sundhedsydelser har været meget diskuteret i den seneste tid. Også den manglende kvalitets-sikring i den offentlige del af sundhedssektoren er et stort problem, idet sundhedsydelserne ikke er af ensartet kvalitet. Det største indgreb efter det foreliggende lovforslag er selvfølgelig myndighedernes mulighed for at nedlægge apoteker mod apotekernes vilje som led i gennemførelsen af såkaldt nødvendige strukturtilpasninger.

Det fremgår af bemærkningerne, at det dog er en forudsætning, at apotekerne kan tilbydes bevilling til et andet apotek inden for samme geografiske område. Det fremgår endvidere, at der ikke kan opstilles krav om, at det nye apotek, apotekeren får tilbudt, skal være lige så stort og lige så rentabelt som det, der blev nedlagt. Det nævnes, at dette som regel vil være tilfældet, da det typisk vil være små urentable apoteker, der nedlægges.

Der er altså tale om en situation, som er fuldstændig identisk med ekspropriation, idet det eksplicit fremgår af bemærkningerne, at der som sagt ikke opstilles krav om, at det nye apotek, apotekeren får tilbudt, skal være lige så stort og lige så rentabelt som det, der blev nedlagt. Det vil i virkeligheden sige, at det er usikkert for apotekeren, hvorvidt han får forrentet de midler, han har investeret i sit første apotek, altså det apotek, der er blevet nedlagt.

Lovforslaget fastslår, at apotekerne har pligt til at modtage de medicinrester og ubrugte lægemiddelpakninger, forbrugeren indleverer på apoteket. Princippet om, at apotekerne bør